

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 315/93 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 8ης Φεβρουαρίου 1993

για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών για τις προσμείξεις των τροφίμων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 100Α,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

Σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο⁽²⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι είναι σημαντικό να εκδοθούν μέτρα για την προοδευτική εγκαθίδρυση της εσωτερικής αγοράς κατά τη διάρκεια περιόδου η οποία λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 1992· ότι η εσωτερική αγορά περιλαμβάνει ένα χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα, μέσα στον οποίο εξασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, των προσώπων, των υπηρεσιών και των κεφαλαίων·

ότι οι διαφορετικοί κανόνες που θεσπίζουν τα κράτη μέλη να παρεμποδίσουν την καλή λειτουργία της κοινής αγοράς και ότι είναι αναγκαίο να προβλεφθεί διαδικασία για την έκδοση εναρμονισμένων κοινοτικών κανόνων·

ότι οι προσμείξεις μπορούν να εισχωρήσουν στα τρόφιμα σε οποιοδήποτε στάδιο, από την παραγωγή έως την κατανάλωση·

ότι, για να προστατευθεί η δημόσια υγεία, είναι ουσιαστικό να διατηρείται η περιεκτικότητα στις προσμείξεις αυτές σε επίπεδα αποδεκτά από τοξικολογική άποψη·

ότι πρέπει να τηρούνται περαιτέρω περιορισμοί, όταν αυτό είναι εφικτό, μέσω ορθών επαγγελματικών πρακτικών· ότι, λόγω της επαγγελματικής κατάρτισης και της πείρας των υπαλλήλων τους, οι δημόσιες αρχές μπορούν να ελέγχουν αποτελεσματικά τη συμμόρφωση προς τις εν λόγω ορθές πρακτικές·

ότι ο παρών κανονισμός πρέπει να εφαρμόζεται με την επιύλαξη των διατάξεων που θεσπίζονται στα πλαίσια ειδικότερων κοινοτικών ρυθμίσεων·

ότι πρέπει να δοθεί προτεραιότητα, όσον αφορά την προστασία της υγείας, στην αναζήτηση συνολικής προσέγγισης στο ζήτημα των προσμείξεων στα τρόφιμα·

ότι πρέπει να ζητείται η γνώμη της Επιστημονικής Επιτροπής Ανθρώπινης Διατροφής η οποία έχει συσταθεί με την απόφαση 74/234/ΕΟΚ⁽⁴⁾, για όλα τα θέματα που μπορούν να έχουν επιπτώσεις στη δημόσια υγεία,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Ο παρών κανονισμός αφορά τις προσμείξεις που περιέχονται στα τρόφιμα.

Ως «πρόσμιξη» νοείται οιαδήποτε ουσία δεν προστίθεται σκοπίμως στο τρόφιμο αλλά περιέχεται όμως σ' αυτό ως αποτέλεσμα της παραγωγής (συμπεριλαμβανομένων των επεξεργασιών που γίνονται στις καλλιέργειες και τα ζώα, καθώς και στην πρακτική της κτηνιατρικής), της παρασκευής, της μεταποίησης, της προετοιμασίας, της επεξεργασίας, της πρώτης και της δεύτερης συσκευασίας, της μεταφοράς ή αποθήκευσης του εν λόγω τροφίμου ή ως αποτέλεσμα της μόλυνσης από το περιβάλλον. Οι ξένες ύλες, όπως για παράδειγμα, υπολείμματα εντόμων, τρίχες ζώων και άλλα, δεν καλύπτονται από τον ορισμό αυτό.

2. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στις προσμείξεις οι οποίες αποτελούν αντικείμενο ειδικότερων κοινοτικών ρυθμίσεων.

Μόλις αρχίσει να ισχύει ο παρών κανονισμός, η Επιτροπή δημοσιεύει, για ενημέρωση στη σειρά C της *Επίσημης Εφημερίδας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, κατάλογο των ρυθμίσεων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο. Ο κατάλογος αυτός ενημερώνεται, ενδεχομένως, από την Επιτροπή.

3. Οι διατάξεις σχετικά με τις προσμείξεις θεσπίζονται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, με την εξαίρεση αυτών που προβλέπονται από τις αναφερόμενες στην παράγραφο 2 ρυθμίσεις.

(1) ΕΕ αριθ. C 57 της 4. 3. 1992, σ. 11.

(2) ΕΕ αριθ. C 129 της 20. 5. 1991, σ. 104 και απόφαση της 20ής Ιανουαρίου 1992 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

(3) ΕΕ αριθ. C 223 της 31. 8. 1992, σ. 24.

(4) ΕΕ αριθ. L 136 της 20. 5. 1974, σ. 1.

Άρθρο 2

1. Η διάθεση στην αγορά τροφίμων τα οποία περιέχουν πρόσμειξη σε ποσό μη αποδεκτό, όσον αφορά τη δημόσια υγεία, και ιδιαίτερος από τοξικολογική άποψη, απαγορεύεται.
2. Επιπλέον, η περιεκτικότητα σε προσμείξεις πρέπει να διατηρείται σε επίπεδα όσο το δυνατόν χαμηλότερα, τα οποία μπορούν να επιτευχθούν εύλογα μέσω της εφαρμογής ορθών πρακτικών σε όλα τα στάδια που αναφέρονται στο άρθρο 1.
3. Για την προστασία της δημόσιας υγείας και κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1, με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 88 πρέπει να καθορίζονται οι ενδεχομένως αναγκαίες μέγιστες τιμές ανοχής για συγκεκριμένες προσμείξεις.

Οι ανωτέρω τιμές ανοχής πρέπει να εκδίδονται υπό μορφή μη εξαντλητικού κοινοτικού καταλόγου και μπορούν να περιλαμβάνουν τα ακόλουθα στοιχεία:

- οριακές τιμές για την ίδια πρόσμειξη σε διαφορετικά τρόφιμα,
- όρια ανίχνευσης αναλυτικών μεθόδων,
- αναφορά στην εφαρμοστέα μέθοδο δειγματοληψίας και ανάλυσης.

Άρθρο 3

Οι διατάξεις που δύνανται να έχουν επιπτώσεις στη δημόσια υγεία πρέπει να εκδίδονται μετά από διαβούλευση με την Επιστημονική Επιτροπή Ανθρώπινης Διατροφής.

Άρθρο 4

1. Όταν ένα κράτος μέλος, μετά από νέες πληροφορίες ή μετά από επανεκτίμηση υπαρχουσών πληροφοριών, έχει λόγους να υποψιάζεται ότι μια πρόσμειξη στα τρόφιμα αποτελεί κίνδυνο για την υγεία, παρά το γεγονός ότι είναι σύμφωνη με τον παρόντα κανονισμό ή με τους ειδικούς κανονισμούς που εκδίδονται δυνάμει του παρόντος, μπορεί να αναστέλλει ή να περιορίζει προσωρινά την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων στο έδαφός του. Το κράτος μέλος αυτό ενημερώνει αμέσως σχετικά τα υπόλοιπα κράτη μέλη και την Επιτροπή και αιτιολογεί την απόφασή του.

2. Η Επιτροπή εξετάζει, το συντομότερο δυνατόν, στα πλαίσια της Μόνιμης Επιτροπής Τροφίμων, που έχει συσταθεί με την απόφαση 69/314/ΕΟΚ⁽¹⁾, τους λόγους του κράτους μέλους που αναφέρεται στην παράγραφο 1, γνωμοδοτεί αμέσως και λαμβάνει τα δέοντα μέτρα με τη διαδικασία του άρθρου 8.

Άρθρο 5

1. Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να απαγορεύουν, να περιορίζουν ή να εμποδίζουν τη διάθεση στην αγορά των τροφίμων που είναι σύμφωνα προς τον παρόντα κανονισμό ή τις

ειδικές διατάξεις που εκδίδονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού για λόγους που οφείλονται στην περιεκτικότητά σε προσμείξεις των τροφίμων.

2. Στο μέτρο που δεν έχουν εκδοθεί οι κοινοτικές διατάξεις σχετικά με τις μέγιστες τιμές ανοχής που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 3, εφαρμόζονται οι σχετικές εθνικές διατάξεις τηρουμένων των διατάξεων της συνθήκης.

3. α) Όταν κράτος μέλος διατηρεί τις διατάξεις της εθνικής του νομοθεσίας, πληροφορεί περί τούτου την Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη εντός προθεσμίας έξι μηνών από την έκδοση του παρόντος κανονισμού.

β) σε περίπτωση κατά την οποία ένα κράτος μέλος κρίνει αναγκαίο να θεσπίσει νέα νομοθεσία, ανακοινώνει στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη τα σχεδιαζόμενα μέτρα διευκρινίζοντας τους λόγους που τα αιτιολογούν. Η Επιτροπή διαβουλεύεται με τα κράτη μέλη στα πλαίσια της Μόνιμης Επιτροπής Τροφίμων, όταν κρίνει ότι η διαβούλευση αυτή είναι χρήσιμη ή όταν το ζητήσει ένα κράτος μέλος.

Το κράτος μέλος μπορεί να λάβει τα σχεδιαζόμενα μέτρα τρεις μήνες μετά την προαναφερόμενη ανακοίνωση και υπό τον όρο ότι δεν έχει λάβει αντίθετη γνώμη της Επιτροπής.

Στην τελευταία αυτή περίπτωση, και πριν το τέλος της προθεσμίας που αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο, η Επιτροπή κινεί τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 8 προκειμένου να αποφασιστεί εάν τα σχεδιαζόμενα μέτρα μπορούν να εφαρμοστούν ενδεχομένως, αφού γίνουν οι κατάλληλες τροποποιήσεις.

Άρθρο 6

Η Επιτροπή υποβάλλει κάθε έτος στη Μόνιμη Επιτροπή Τροφίμων έκθεση για τη συνολική εξέλιξη της κοινοτικής νομοθεσίας στο θέμα των προσμείξεων.

Άρθρο 7

Η Επιτροπή διαβιβάζει στο Συμβούλιο, τέσσερα έτη μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, έκθεση για την κτηθείσα πείρα η οποία συνοδεύεται, ενδεχομένως, από κατάλληλες προτάσεις.

Άρθρο 8

Η Επιτροπή επικουρείται από τη Μόνιμη Επιτροπή Τροφίμων, η οποία εφεξής αποκαλείται «επιτροπή».

Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Η γνώμη διατυπώνεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

(¹) ΕΕ αριθ. L 291 της 19. 11. 1969, σ. 9.

Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

Όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής, ή ελλείπει γνώμη, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο Συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν. Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν το Συμβούλιο δεν αποφασίσει εντός προθεσμίας τριών μηνών από την ημερομηνία υποβολής του θέματος, τα

προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή, εκτός εάν το Συμβούλιο έχει αποφασίσει με απλή πλειοψηφία ότι αντιτίθεται προς τα εν λόγω μέτρα.

Άρθρο 9

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Μαρτίου 1993.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 8 Φεβρουαρίου 1993.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

J. TRØJBORG